

[Undervisningsministeren]

var lidt en uskik, fordi vi her i folketinget til enhver tid kunne tage temperaturen på, hvad vi ønskede i forbindelse med folkeskolen. Jeg er enig i, at det er nyttigt, at vi, så snart der er behov for det, kan drøfte folkeskolens problemer her i folketinget. Derfor synes jeg også, det er godt, at vi under debatten i dag har fået lejlighed til at tage emnet op i en lidt bredere sammenhæng.

Men når der harceleres over et bredt skoleforlig som det, der blev indgået i 1975 af 5 partier her i folketinget, 5 partier, som også selv erkender, at de har meget forskelligt syn på en række ting i folkeskolen, så må jeg sige fra, ikke af hensyn til partierne og ikke af hensyn til funktionerne her i huset, men af hensyn til folkeskolen.

Folkeskolen er vel overhovedet så langt den største institution, vi har i vores samfund. Der er et sted mellem 600.000 og 700.000 elever i den, og der er 50.000 lærere. Hvis vi skal forvente en rimelig funktion og nogle rimelige resultater af denne skole, er det fundamentalt vigtigt, at den har den tryghed, der gør, at den kan vide, at vi ikke i overmorgen gør det modsatte af det, vi gjorde i forgårs. Deri ligger værdien af, at 5 så forskellige partier som socialdemokratiet, venstre, de radikale, SF og kristeligt folkeparti på trods af deres forskellige opfattelser på en række væsentlige punkter nåede sammen og påtog sig et ansvar for at skabe en stabilitet, som gav folkeskolen nogle rimelige vilkår.

Lad os så huske på, at det er 6 år siden, vi lavede den folkeskolereform. En sådan indarbejdes ikke på et halvt, et helt eller to år, det tager tid. Den er nu ved at være indarbejdet og ved at fungere i folkeskolen, og så skal vi passe meget på efter et så kort forløb pludselig fundamentalt at vende op og ned på de vilkår, vi har budt skolen. Hvis vi gør det, skal vi i hvert fald opgive enhver forhåbning om, at der kommer ro og stabilitet og dermed gode resultater ud af det.

Hr. Bundgaard Nielsen gav udtryk for, at ikke alt i skolen er, som man kunne ønske det. Men han gav også udtryk for, at det stadig kun er et fåtal af forhold, der er mindre tilfredsstillende. Jeg synes, vi skal holde meget fast ved den bemærkning, for det er et fåtal af ting, der er mindre tilfredsstillende.

Det er klart, at der må være problemer; det ville være ejendommeligt i en institution

med så mange mennesker involveret, om alt fungerede perfekt, om der ikke var noget, der gik fejl fra tid til anden, om der ikke var nogen, der gjorde ting, som det havde været lykkeligere at de havde undladt at gøre; det kan næppe være anderledes. Vi skal gennemarbejde og gennemanalysere problemerne og gøre fejlene så få og så små som muligt, men det ville vist dog være utopi at tro, at det altid kunne fungere 100 pct. tilfredsstillende.

Det, jeg synes er vigtigt i denne sammenhæng, er at holde fast ved bemærkningen om, at det kun er et fåtal af ting, der ikke fungerer. Vi skal passe alvorligt på, at vi ikke griber enkeltheder, enkeltsituationer, og ud fra dem generaliserer for hele folkeskolens forhold.

Fru Karen Højte Jensen havde en række betragtninger af meget forskellig art. En af bemærkningerne var, at valg af privatskole er et bortvalg af folkeskolen; jeg ved ikke, hvorfor fru Karen Højte Jensen har den viden. I det hele blev der igennem indlægget fremsat en række påstande uden nogen form for dokumentation af deres rigtighed. Jeg synes, det er en uanstændighed over for eleverne og lærerne i den skole, vi har, at sådanne vindmøller bliver sat op, at sådanne påstande, der ikke begrundes, bliver gjort til det primære billede af vores folkeskole.

Fru Karen Højte Jensen ønskede også, at vi kom væk fra den udelte undervisning, og fandt, at den lighedsbetragtning, der har været lagt i folkeskoleloven, var til stor skade. Som begrundelse derfor citerede fru Karen Højte Jensen folkeskolelovens formålsparagraf, hvori det bl. a. hedder:

»Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling.«

Men jeg synes nok, det havde været rimeligt, om fru Karen Højte Jensen også havde henvist til de øvrige stykker i formålsparagraffen, hvor det i stk. 2 hedder:

»Folkeskolen må i hele sit arbejde søge at skabe sådanne muligheder for oplevelse og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi og opøve sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen.«

Og i stk. 3: »Folkeskolen forbereder eleverne til medleven og medbestemmelse i et